

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2005

Utgiven i Helsingfors den 30 december 2005

Nr 1177—1183

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1177	Lag om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral	5205
1178	Lag om ändring av lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering	5208
1179	Lag om ändring av strålskyddslagen	5209
1180	Lag om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa	5213
1181	Lag om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	5216
1182	Statsrådets förordning om upphävande av 2 § 2 mom. i statsrådets förordning om arbetslöshetsnämnden	5219
1183	Social- och hälsovårdsministeriets förordning om arbetslöshetsförsäkringspremier för statens affärsverk och delägare i ett företag år 2006	5220

Nr 1177

Lag

om ändring av lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 18 december 1995 om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995) 3 §, 4 § 2 mom., 10 § och 12 § 1 mom., av dem 10 § sådan den lyder i lag 1141/2003, samt
fogas till lagen nya 9 a, 10 a och 10 b § samt till 12 § ett nytt 3 mom. som följer:

3 §

Utvecklingscentralen

Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio är en utvecklings- och sakkunnigorganisation för skogsbruket som utvecklar och koordinerar skogscentralernas riksomfattande samarbete och tillhandahåller tjänster för skogscentralerna, jord- och skogsbruksministeriet och andra instanser.

Angående utvecklingscentralens uppgifter bestäms närmare genom förordning av statsrådet.

Vid utvecklingscentralen finns en svensk-språkig enhet.

4 §

Styrning och tillsyn

Jord- och skogsbruksministeriet kan anföra utvecklingscentralen uppgifter som gäller styrning av skogscentralerna i fråga om annat än uppgifter som innebär utövning av offentlig makt.

RP 175/2005
JsUB 10/2005
RSv 200/2005

9 a §

Skogscentralens direktör och övriga personal

Skogscentralen har en direktör och tillräckligt stor övrig personal.

Skogscentralens direktör har till uppgift att leda, övervaka och utveckla skogscentralens verksamhet samt ansvara för verksamhetens resultat. Direktören sörjer även för beredningen av de ärenden som direktionen skall behandla och verkställandet av de beslut som direktionen fattar.

10 §

Utvecklingscentralens direktion

Utvecklingscentralen har en direktion med sju medlemmar. Direktionsmedlemmarna skall företräda sådan sakkunskap som är viktig med tanke på utvecklingscentralens verksamhet. Varje medlem har en personlig suppleant. Jord- och skogsbruksministeriet tillsätter direktionen för fyra kalenderår i sänder och utser en av medlemmarna till ordförande och en till vice ordförande.

I direktionen finns fyra företrädare för skogscentralerna, en för staten, en för utvecklingscentralens personal samt en medlem som är förtrogen med organisationers utvecklingsverksamhet.

Av de medlemmar som företräder skogscentralerna skall minst två vara anställda vid en skogscentral. Av de medlemmar som företräder skogscentralerna företräder en den skogscentral som finns huvudsakligen för de svenskspråkiga områdena. Vid förordnandet av de medlemmar som företräder skogscentralerna skall landets olika delar och regional jämlikhet tas i beaktande.

Närmare bestämmelser om direktionens uppgifter, tillsättande och närmare sammansättning samt om övriga behövliga frågor som gäller direktionen utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 a §

Företrädare för personalen i direktionen

I direktionen har den medlem som företräder personalen samma rättigheter och

skyldigheter som direktionens övriga medlemmar. Den medlem som företräder personalen har dock inte rätt att delta i behandlingen av ärenden som gäller val eller uppsägning av utvecklingscentralens ledning, ledningens avtalsvillkor, personalens anställningsvillkor eller stridsåtgärder.

10 b §

Utvecklingscentralens direktör och övriga personal

Utvecklingscentralen har en direktör och tillräckligt stor övrig personal.

Utvecklingscentralens direktör har till uppgift att leda, övervaka och utveckla utvecklingscentralens verksamhet samt ansvara för verksamhetens resultat. Direktören sörjer även för beredningen av de ärenden som direktionen skall behandla och verkställandet av de beslut som direktionen fattar.

12 §

Avgifter för prestationer

Skogscentralerna och utvecklingscentralen tar ut avgifter för sina prestationer. I fråga om de allmänna grunderna för när prestationer är avgiftsbelagda, för avgifternas storlek och för bestämmande av avgifterna och i fråga om behörighet att besluta om avgifter samt sökande av ändring i en avgift iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Närmare bestämmelser om när skogscentralernas och utvecklingscentralens prestationer är avgiftsbelagda utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Utvecklingscentralens direktion fortsätter sitt arbete i den sammansättning den har när denna lag träder i kraft tills jord- och skogsbruksministeriet har tillsatt en direktion enligt denna lag. Mandatperioden för den direktion för utvecklingscentralen som till-

satts för första gången enligt denna lag upphör vid utgången av 2007. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Nr 1178

L a g

om ändring av lagen om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 februari 1978 om institutets för arbetshygien verksamhet och finansiering (159/1978) den svenska språkdräkten i lagens rubrik samt 1 § 2 mom. som följer:

L a g

om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering

1 §

Arbetshälsoinstitutets organisation består av riksomfattande kompetenscentra. Bestämmelser om arbetshälsoinstitutets regionala verksamhetsställen utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1179

Lag**om ändring av strålskyddslagen**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i strålskyddslagen av den 27 mars 1991 (592/1991) 71 §,
ändras 61 § 3 punkten, sådan den lyder i lag 418/2002, samt
fogas till 10 § ett nytt 3 mom., till 12 §, sådan den lyder i lag 1142/1998, ett nytt 2 mom.,
 till lagen nya 14 a och 14 b §, ett nytt 8 a kap. och en ny 32 a §, till 52 a §, sådan den lyder
 i lag 1334/1994, ett nytt 3 mom. samt till 61 §, sådan den lyder i nämnda lag 418/2002, nya
 3 a- och 3 b-punkter som följer:

10 §

Radioaktivt avfall

Med *godkänd anläggning* avses sådana i Finland registrerade företag eller andra verksamhetsutövare vars verksamhetsområde omfattar oskadliggörande av radioaktivt avfall och som har säkerhetstillstånd för denna typ av verksamhet.

12 §

Strålningsarbete

Med *godkänd dosimetritjänst* avses en verksamhetsenhet eller tjänsteproducent som ansvarar för mätande och fastställande av individuella stråldoser vid kontrollen av arbetstagarnas exponering för strålning och som Strålsäkerhetscentralen har godkänt enligt 32 a §.

14 a §

Skyldighet att ordna utbildning

Verksamhetsutövaren är skyldig att ordna utbildning för personer som deltar i användning av strålkällor. Utbildningen skall planeras enligt verksamhetens art och omfattning och i den skall förutom de kunskaper och färdigheter som förutsätts för användning av strålkällor även betonas säkerhet och kvalitetsledning för förebyggande av incidenter som avviker från det normala.

14 b §

Bokförings- och anmälningsskyldighet

Verksamhetsutövaren skall föra bok över de strålkällor inom det egna ansvarsområdet som innehåller radioaktiva ämnen. Bokföringen skall hållas uppdaterad.

Förvärv, överlåtelse och andra bokföringshändelser i fråga om strålkällor som innehåll-

ler radioaktiva ämnen skall anmälas till ett register som förs av Strålsäkerhetscentralen. Vid anmälan gäller det som föreskrivits eller föreskrivs om saken genom förordning av statsrådet.

Strålsäkerhetscentralen ger närmare anvisningar om bokföringen och anmälan till registret.

8 a kap.

Slutna strålkällor med hög aktivitet

31 a §

Definitioner

Med *strålkällsdirektivet* avses Europeiska unionens råds direktiv 2003/122/EURATOM om kontroll av slutna radioaktiva strålkällor med hög aktivitet och herrelösa strålkällor.

Med *sluten strålkälla med hög aktivitet* (strålkälla) avses en strålkälla som innehåller en eller flera radionuklider vars aktivitet vid tidpunkten för tillverkningen, eller om aktiviteten vid den tidpunkten inte är känd, när den först släpps ut på marknaden, uppgår till minst det värde som framgår av bilaga 1 till strålkällsdirektivet. Strålkällans struktur förhindrar vid normal användning att det radioaktiva ämnet sprids ut i miljön.

31 b §

Ansökan om och beviljande av säkerhetstillstånd

Till ansökan om säkerhetstillstånd för användning av slutna strålkällor med hög aktivitet skall fogas en redogörelse för hur kraven i 16 och 18 § i denna lag uppfylls. Redogörelsen skall i synnerhet innehålla uppgifter om

1) strålkällorna och deras behållare samt de anordningar som hänför sig till användningen av strålkällorna,

2) det kvalitetssystem som hänför sig till användningen och underhållet av strålkällorna samt de förfaringssätt som används inom kvalitetsledningen,

3) underhållet av strålkällorna och behållarna samt de anordningar som hänför sig till användningen av strålkällorna,

4) förfarandet i nödsituationer och situationer där säkerheten äventyras allvarligt, samt

5) de åtgärder som har vidtagits för oskadliggörande av strålkällor som tas ur bruk, inklusive åtgärder med vilka strålkällan kan returneras till tillverkaren eller leverantören eller överlåtas till en godkänd anläggning.

Tillstånd till användning av strålkällor som avses i 31 f § kan beviljas endast om en sådan säkerhet som avses i 19 § har ställts.

Vid beviljandet av säkerhetstillstånd skall Strålsäkerhetscentralen uppställa villkor som är nödvändiga för att säkerhetskraven skall uppfyllas.

31 c §

Användning av strålkällor

Verksamhetsutövare skall vid användning av slutna strålkällor med hög aktivitet särskilt noggrant

1) säkerställa strålkällornas täthet med adekvata, regelbundna tester,

2) kontrollera regelbundet strålkällorna och deras placering,

3) skydda strålkällorna mot lagstridig verksamhet, försvinnande och skador,

4) vidta åtgärder med de medel som står till förfogande för att garantera trygga förhållanden och vid behov återställa dem när en strålkälla har skadats, försvunnit eller utsatts för lagstridig verksamhet, samt

5) kassera en strålkälla som inte längre behövs genom att returnera den till tillverkaren eller leverantören eller överlåta den till en godkänd anläggning eller en annan verksamhetsutövare som har behörigt tillstånd.

31 d §

Identifiering av strålkällor

Varje sluten strålkälla med hög aktivitet skall vara försedd med ett unikt identifieringsnummer, som själva strålkällan märks med på ett så hållbart sätt som möjligt och som ingraveras eller stämplas på strålkällans behållare.

Strålkällans tillverkare ansvarar för identifieringen.

Den som importerar en sluten strålkälla med hög aktivitet är skyldig att försäkra sig om att strålkällan har identifierats i enlighet med de krav som bestäms i 1 mom. Det är förbjudet att importera en oidentifierad strålkälla.

31 e §

Export och import utanför Europeiska unionen

Export eller import av en sluten strålkälla eller strålkällor med hög aktivitet till eller från ett land utanför Europeiska unionen skall i fråga om varje parti på förhand godkännas av Strålsäkerhetscentralen. Närmare bestämmelser om förfarandet för godkännande utfärdas genom förordning av statsrådet.

En sluten strålkälla med hög aktivitet får inte exporteras till ett land som inte har tillräcklig beredskap med avseende på teknik, lagstiftning och administration för att garantera säkerheten i fråga om strålkällan och dess användning.

31 f §

Ställande av säkerhet

Verksamhetsutövaren skall ställa säkerhet enligt 19 §, om aktiviteten hos en sluten strålkälla med hög aktivitet överskrider den aktivitetsnivå som anges i bilaga 1 till strålkällsdirektivet hundra gånger eller mer. Säkerhet behöver dock inte ställas för en strålkälla vars halveringstid är kortare än 150 dagar.

Strålsäkerhetscentralen bestämmer säkerhetens omfattning separat för varje strålkälla. Säkerhetsbeloppet består av en fast grundavgift och en tilläggsavgift som fastställs för strålkällan utgående från den typ av radioaktivt ämne som strålkällan innehåller och strålkällans aktivitet.

Säkerhetsbeloppet avrundas till närmaste tusen euro. Säkerheten skall vara en bankgaranti eller kreditförsäkring eller en genom förordning av statsrådet angiven säkerhet som i fråga om hur betryggande den är kan jämföras med dem.

31 g §

Bemyndigande

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) de uppgifter om strålkällan och identifieringen av den som skall levereras tillsammans med varje sluten strålkälla med hög aktivitet samt om förseende av strålkällan med en varning för risk för strålning,

2) verksamhetsutövarens skyldighet att rapportera till tillsynsmyndigheten om de slutna strålkällor med hög aktivitet som verksamhetsutövaren ansvarar för,

3) hur staten skall vidta nödvändiga åtgärder för oskadliggörande av radioaktivt avfall, om det för tillfället inte finns någon sådan godkänd anläggning som avses i 10 § 3 mom., samt

4) grunderna för fastställande av en sådan säkerhet som avses i 31 f §.

Genom förordning av statsrådet kan bestämmelser också utfärdas om justering av grunderna för fastställande av säkerhet i det fall att förhållandena förändras väsentligt. Samtidigt skall vid behov föreskrivas om den tid inom vilken tidigare ställda säkerheter skall kompletteras i enlighet med de justerade grunderna.

De aktivitetsnivåer för radionuklider som avses i bilaga 1 till strålkällsdirektivet publiceras i Strålsäkerhetscentralens föreskriftsamling.

32 a §

Godkännande av dosimetritjänst

Dosimetritjänst som avses i 12 § skall godkännas av Strålsäkerhetscentralen innan verksamheten inleds.

Vid bedömningen av dosimetritjänsten skall särskild uppmärksamhet fästas vid mätningens lämplighet, mätningens kompetens samt det kvalitetssystem som används inom verksamhetens ledning. Dosimetritjänsten godkänns för viss tid, högst fem år i sänder.

I fråga om tillsynen över en godkänd dosimetritjänst gäller bestämmelserna i 53 §.

52 a §

Import, export och transitering

En strålkälla som tagits ur bruk och som är tillverkad utanför Finland får inte föras in i Finland som radioaktivt avfall.

61 §

Strålskyddsförseelse

En verksamhetsledare som uppsåtligt eller av oaktsamhet väsentligt

3) försummar den i 15 § föreskrivna skyldigheten att lämna uppgifter, överlåtarens plikter enligt 28 §, ombesörjningsplikten enligt 29 §, överlåtarens utredningsplikt enligt 52 § eller ansökan om godkännande enligt 31 e eller 52 a §,

3 a) försummar den bokförings- och anmälningsskyldighet som avses i 14 b § eller iakttagandet av de bestämmelser som genom förordning av statsrådet utfärdats om anmälan till tillsynsmyndigheten om förvärv, överlåtelser och andra bokföringshändelser avseende strålkällor som innehåller radioaktiva ämnen,

3 b) tillverkar en sluten strålkälla med hög aktivitet utan att identifiera den på det sätt som avses i 31 d § eller trots förbudet i 31 d § 3 mom. importerar en sluten strålkälla med hög aktivitet som inte identifierats, eller

skall, om inte gärningen är straffbar enligt 60 § eller om inte strängare straff för den bestäms någon annanstans i lag, för *strålskyddsförseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Slutna strålkällor med hög aktivitet som är i användning och som inte har identifierats så som föreskrivs i denna lag skall på lämpligt sätt före utgången av 2006 förses med uppgifter om strålkällorna och deras egenskaper.

De villkor som anges i 31 c § i denna lag skall till alla delar vara uppfyllda vid utgången av 2007.

Om säkerhetstillstånd för användning av en sluten strålkälla med hög aktivitet har beviljats eller ansökan om säkerhetstillstånd har lämnats in före denna lags ikraftträdande, skall säkerheten som avses i 31 f § ställas före utgången av 2007.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1180

L a g**om ändring av lagen om utkomstskydd för arbetslösa**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 30 december 2002 om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 4 kap. 8 §, 5 kap. 13 § 1 och 2 mom., 7 kap. 9 § 3 mom. samt 10 kap. 3 § 2 mom. 1 punkten och 3 mom., 4 § 3 mom., 5 § 1 mom., 6 § 2 mom. och 10 §,
 av dem 5 kap. 13 § 2 mom. och 10 kap. 10 § sådana de lyder i lag 1364/2003 samt 10 kap. 5 § 1 mom. sådant det lyder i lag 459/2005, samt
fogas till 10 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 1364/2003, nya 3—5 mom., varvid det ändrade 3 mom. och det nuvarande 4 mom. blir 6 och 7 mom., som följer:

4 kap.

5 kap.

Jämka de och minskade arbetslöshetsförmåner**Förutsättningar för erhållande av arbetslöshetsdagpenning**

8 §

13 §

*Inverkan av stöd för hemvård av barn på arbetslöshetsförmånerna**Självrisktid*

Arbetslöshetsförmånen minskas med stöd för hemvård av barn enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) som betalas till den arbetssökande eller hans eller hennes make. Det stöd för hemvård som betalas till maken avdras inte, om maken själv sköter barnet och därför eller på grund av moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen (1224/2004) som betalas samtidigt inte skulle ha rätt till arbetslöshetsförmåner. Om båda makarna är arbetslösa och får arbetslöshetsförmåner, görs avdraget från arbetslöshetsförmånen till den make som får hemvårdsstödet.

Arbetslöshetsdagpenning betalas efter det att en person har varit arbetslös arbetssökande vid Arbetskraftsbyrån eller deltagit i utbildning enligt 10 kap. 3 §, om utbildningen har antecknats i en sysselsättningsplan, en tid som motsvarar sammanlagt sju fulla arbetsdagar under högst åtta på varandra följande kalenderveckor. Självrisktiden åläggs en gång per maximal utbetalningstid för arbetslöshetsdagpenning enligt 6 kap. 7 § eller maximal utbetalningstid för utbildningsdagpenning enligt 10 kap. 6 §.

Som självriskdagar kan inte räknas de dagar då personen i fråga inte uppfyller villkoren i 2 kap. för erhållande av inkomstrelaterad dagpenning eller grunddagpenning

RP 130/2005
 ShUB 27/2005
 RSv 161/2005

eller för vilka personen inte är berättigad till arbetslöshetsdagpenning på grund av begränsningarna enligt 3 kap. eller berättigad till jämkad arbetslöshetsdagpenning på grund av att arbetstidsgränserna enligt 4 kap. 3 § överskrids. Som självriskdagar kan inte heller räknas de dagar då en person som deltar i sådan utbildning enligt 10 kap. 3 § som antecknats i en sysselsättningsplan uppfyller villkoren enligt 2 kap. 2 § 2 mom. eller 4 eller 5 §. Till självrisktiden räknas dock den i 3 kap. 3 § 4 mom. avsedda självrisktiden för dagpenning och rehabiliteringspenning enligt sjukförsäkringen.

7 kap.

Allmänna bestämmelser om arbetsmarknadsstöd

9 §

Självrisktid

Till självrisktiden räknas även de dagar då personen i fråga efter det arbetslösheten börjat har varit arbetsoförmögen utan att för denna tid få dagpenning enligt sjukförsäkringslagen eller annan motsvarande lagstadgad ersättning eller av arbetsgivaren lön för sjukdomstiden. Till självrisktiden räknas dessutom utbildningsdagar efter det arbetslösheten börjat vilka ingår i utbildning enligt 10 kap. 3 §, om utbildningen har antecknats i en sysselsättningsplan.

10 kap.

Bestämmelser om utbildningsdagpenning

3 §

Särskilda förutsättningar för erhållande av utbildningsdagpenning

Förutsättning för erhållande av utbildningsdagpenning är att sökanden när utbildningen inleds

- 1) under de omedelbart föregående 12

månaderna fått arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd för minst 65 arbetslöshetsdagar, samt

Om sökandens utbildning eller studier enligt 1 mom. ingår i en sysselsättningsplan, förutsätts det inte att villkoret enligt 2 mom. 1 punkten skall uppfyllas för att utbildningsdagpenning skall kunna erhållas.

När tiden i arbete enligt 2 mom. 2 punkten beräknas skall som tid som jämföras med arbete dessutom beaktas den tid

- 1) för vilken sökanden har fått moderskaps-, särskild moderskaps-, faderskaps- eller föräldrapenning enligt sjukförsäkringslagen eller specialvårdspenning för sådan tid för vilken han eller hon inte har intjänat pension enligt 2 mom. 2 punkten,

- 2) under vilken sökanden har varit vårdledig med stöd av lag eller kollektivavtal eller tjänstekollektivavtal eller fullgjort bevarings-tjänst eller civiltjänst, och

- 3) under vilken sökanden har varit arbetsoförmögen på grund av sjukdom, lyte eller skada och därvid fått pension enligt 2 mom. 2 punkten, rehabiliteringsstöd eller olycksfallspension enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

Av den i 2 mom. 2 punkten avsedda tiden i arbete kan högst en fjärdedel vara sådan i 4 mom. avsedd tid som jämföras med arbete.

Arbetet och den tid som jämföras med arbete kan räknas sökanden till godo endast en gång när den i 2 mom. 2 punkten avsedda tiden i arbete beräknas. Om sökanden har fått stöd enligt lagen om stödande av långtidsarbetslösas frivilliga studier (709/1997), räknas endast tid efter det stödet mottagits med i tiden i arbete.

4 §

Förutsättningar som gäller utbildningen

Om avsaknaden av allmänbildande utbildning utgör ett hinder för sysselsättning eller deltagande i yrkesutbildning och behovet av utbildning konstateras i en jobsökarplan eller sysselsättningsplan, jämföras fullgörandet av grundskolans lärokurs eller slutförandet av

gymnasiets lärokurs, om den studerande redan tidigare har bedrivit gymnasiestudier, med utbildning enligt 1 mom.

5 §

Utbildningsdagpenningens belopp

En studerande har rätt till utbildningsdagpenning för utbildningstiden. I utbildningsdagpenning betalas den arbetslöshetsförmån enligt denna lag som berörs av de bestämmelser som skulle tillämpas på personen i fråga om han eller hon vore arbetslös. På utbildningsdagpenning tillämpas likväl inte 6 kap. 3 a §. Om villkoret enligt 3 § 3 mom. tillämpas på sökanden, kan utbildningsdagpenning betalas efter den självrisktid som anges i 5 kap. 13 § eller 7 kap. 9 §.

6 §

Utbildningsdagpenningens periodens längd

De betalda utbildningsdagpenningarna räknas till maximitiden om 500 dagar för arbetslöshetsdagpenningen enligt 6 kap. 7 §. Det sammanräknade antalet i utbildningsdagpenning och arbetslöshetsdagpenning betalda ersättningsdagar kan vara högst 565 dagar. Om sökanden innan han eller hon har fått arbetslöshetsdagpenning eller arbetsmarknadsstöd för minst 65 arbetslöshetsdagar, på basis av 3 § 3 mom. har inlett utbildning eller studier som ingår i en sysselsättningsplan,

betalas utbildningsdagpenning och arbetslöshetsdagpenning för sammanlagt högst 500 dagar ökat med antalet betalda arbetslöshetsdagar innan utbildningen eller studierna inleddes. För utbildningstid efter maximitiden betalas en utbildningsdagpenning som är lika stor som arbetsmarknadsstödet högst tills personen i fråga har fått utbildningsdagpenning för 500 dagar.

10 §

Arbetskraftsbyråns skyldighet att lämna uppgifter

Arbetskraftsbyrån eller arbetskraftskommissionen skall lämna den som betalar ut utbildningsdagpenningen upplysningar om dem som inlett utbildning enligt 4 § och om dem som är arbetslösa arbetssökande när utbildningen inleds, om de förutsättningar som bestäms i 2 kap. 2, 4 och 5 § samt om att utbildningen ingår i en sysselsättningsplan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Bestämmelserna i 5 kap. 13 § 1 och 2 mom., 7 kap. 9 § 3 mom., 10 kap. 3 § 2 mom. 1 punkten samt 3—5 mom., 5 § 1 mom., 6 § 2 mom. samt 10 § tillämpas på den som efter lagens ikraftträdande påbörjar sådan utbildning på heltid som främjar hans eller hennes yrkesfärdigheter eller som på heltid återupptar sådana studier som främjar yrkesfärdigheterna och som avbrutits innan han eller hon blev arbetslös.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1181

Lag**om ändring av lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen av den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 19, 19 a och 20 § samt 21 § 1 mom., av dem 19 § sådan den lyder i lag 1301/2002 och 19 a § sådan den lyder i sistnämnda lag och i lag 940/2004, som följer:

19 §

Grunden för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie

Lön, resultatpremie eller något annat vederlag som erhållits i ett anställnings- eller tjänsteförhållande och som har betalats eller avtalats att betalas som ersättning för arbete anses som lön som utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Ett sådant vederlag anses som lön också då det betalas till arbetstagaren av ett konkursbo, av en sådan myndighet som enligt lönegarantilagen (866/1998) ansvarar för lönegarantin eller av någon annan betalare (*ställföreträdande betalare*) i stället för av arbetsgivaren. Till lönen räknas också sådant vederlag för arbete som enligt avtal helt eller delvis skall gottgöras i form av

1) betjäningavgifter eller gåvor av allmänheten,

2) dagpenning som betalas av en sjukkasse enligt lagen om försäkringskassor (1164/1992) och som arbetstagaren får i stället för lön som betalas med stöd av lag, kollektivavtal eller något annat avtal, eller

3) stöd för privat vård enligt lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996), eller något annat motsvarande stöd som betalas av staten eller kommunen.

Som lön som utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie anses dock bland annat inte

1) en personalförmån som tillhandahållits av arbetsgivaren,

2) en ränteförmån för ett lån som erhållits på grundval av ett anställningsförhållande,

3) en förmån som innefattar rätten att på grundval av ett anställningsförhållande teckna aktier eller andelar i en sammanslutning till ett lägre pris än det gängse, om förmånen kan utnyttjas av en majoritet av de anställda,

4) en i 66 § i inkomstskattelagen avsedd

förmån som uppkommer genom användning av en anställningsoption, eller en prestation som är baserad på ett anställningsförhållande och som fastställs enligt förändringen av värdet på bolagets aktier,

5) en premie som ges i form av sådana aktier i arbetsgivarbolaget eller ett annat bolag som hör till samma koncern eller en annan liknande ekonomisk sammanslutning som arbetsgivarbolaget och som noteras på en fondbörs som övervakas av myndigheterna eller i form av en placeringsdeposition eller på annat motsvarande sätt, eller helt eller delvis i form av pengar i stället för aktier, förutsatt att värdet på en sådan förmån som fås i form av en premie beror på hur värdet av aktierna utvecklas under en period på minst ett år efter att premien utlovats,

6) dagpenning eller någon annan ersättning för kostnader för arbetsresor,

7) lön för väntetid enligt 2 kap. 14 § 1 mom. i arbetsavtalslagen (55/2001),

8) ersättning eller något annat skadestånd som betalas med anledning av att ett arbetsavtal eller ett tjänsteförhållande upphävt,

9) i personalfondslagen (814/1989) avsedda vinstpremieandelar som har överförts till en personalfond eller lyfts kontant, eller en fondandel som har lyfts ur personalfonden,

10) poster som med stöd av bolagsstämmans beslut betalas till en anställd i form av vinstutdelning eller som kontant vinstpremie, förutsatt att den kontanta vinstpremien betalas till hela personalen och att syftet inte är att med hjälp av den ersätta det lönesystem som fastställts i ett kollektivavtal eller arbetsavtal, och att grunderna för beräkning av den kontanta vinstpremien överensstämmer med 2 § 2 mom. i personalfondslagen och att bolagets fria kapital är större än det sammanlagda beloppet av den kontanta vinstpremie och den utdelning som skall betalas till aktieägarna och vilka fastställs vid bolagsstämman, och inte heller

11) vinstandelar eller utdelningar som delägare i ett bolag har lyft.

I de situationer som avses i 2 mom. 10 punkten förutsätts dessutom att ett avtal som är bindande för arbetsgivaren inte har ingåtts beträffande betalningen av vinstpremie och att ägarna vid bolagsstämman efter räkenskapsperiodens utgång fattar ett bindande

beslut om utbetalning av kontant vinstpremie och att vinstpremierna betalas därefter. En tilläggsförutsättning är att ärendet behandlas i enlighet med lagen om samarbete inom företag (725/1978) eller på något annat motsvarande sätt.

Som arbetsinkomst för utlandsarbete betraktas med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. den lön som borde betalas i Finland för motsvarande arbete. Om motsvarande arbete inte finns i Finland, betraktas den lön som annars kan anses motsvara nämnda arbete som arbetsinkomst.

Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om vad som enligt denna paragraf anses som lön.

19 a §

Grunden för arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie

Grunden för arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie är den sammanlagda lönesumma som består av de inkomstposter enligt 19 § som utgör grund för löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie och som arbetsgivaren eller en annan ställföreträdande betalare än den i lönegarantilagen avsedda myndighet som ansvarar för lönegarantin betalat, om inte något annat följer av 12 §.

Ett statligt affärsverks arbetslöshetsförsäkringspremie bestäms utifrån de löner som affärsverket betalt och som avses i 13 § i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996).

20 §

Förfarandet vid betalning av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie

Arbetsgivaren innehåller i samband med varje lönebetalning löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie hos varje arbetstagare som berörs av den premiebetalningsskyldighet som fastställs i 15 §.

21 §

Uppbörd och redovisning av premierna

De försäkringsanstalter som avses i 29 § i lagen om olycksfallsförsäkring uppbär hos

5218

arbetsgivaren arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie och löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie på basis av lönesumman enligt 19 a § 1 mom. Arbetsgivaren svarar gentemot försäkringsanstalten även för betal-

ningen av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie.
— — — — — — — — — — — — — — — — — —
———

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Republikens President
TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Nr 1182

Statsrådets förordning
om upphävande av 2 § 2 mom. i statsrådets förordning om arbetslöshetsnämnden

Given i Helsingfors den 22 december 2005

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet, föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna förordning upphävs 2 § 2 mom. i statsrådets förordning av den 30 december 2002 om arbetslöshetsnämnden (1331/2002).	Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006.

Helsingfors den 22 december 2005

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Regeringssekreterare Kirsi Päivänsalo

Nr 1183

**Social- och hälsovårdsministeriets förordning
om arbetslöshetsförsäkringspremier för statens affärsverk och delägare i ett företag år
2006**

Given i Helsingfors den 20 december 2005

I enlighet med social- och hälsovårdsministeriets beslut föreskrivs med stöd av 14 § 2 mom., 16 § och 18 § 4 och 5 mom. lagen den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998), av dessa lagrum 18 § 4 och 5 mom. sådana de lyder i lag 639/2001:

1 §

För en sådan delägare i ett företag som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) 1 kap. 6 § 2 mom. skall i arbetsgivares arbetslöshetsförsäkringspremie betalas 0,75 procent och i löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie 0,21 procent av beloppet av de arbetslöner som betalas till delägaren.

2 §

Statens affärsverks arbetslöshetsförsäk-

ringspremie är i fråga om de i 13 § lagen om förskottsuppbörd (1118/1996) avsedda lönet som affärsverket betalat för affärsverksamheten 0,75 procent för ett lönebelopp upp till 840 940 euro och 1,95 procent för den överskjutande delen.

3 §

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2006 och gäller till utgången av 2006. Förordningen tillämpas på arbetslöshetsförsäkringspremier som betalas för 2006.

Helsingfors den 20 december 2005

Social- och hälsovårdsminister *Tuula Haatainen*

Överinspektör Anneli Sollo